

דעם רבינ'ס אעשיות

ספורי מעשיות משנים קדמוניות
מרבנו הקדוש רבי נחמן מברסלב
זיע"א

המעשה עם הבחינות
בלשון הקודש - ואידיש

מעשה ד'
ממלך שגזר שמד
גליון 51

שבת שלום ילדים יקרים!

שְׁבִיחַל הַיְשִׁיבָה, לִיד הַסְּטַנְדֵר יָרִים אֶת קוֹלוֹ בְּזַעֲקָה וּבְכִיָּה, וּבְשִׁבְעִים קוֹלוֹת... (במקומות שאין זה הדרוך לעשות כן) אֵלָּא שְׁבַמְצָב כִּזָּה הוּא יָכוֹל לַצַּעֲקָה בְּלִבּוֹ כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב בְּשִׂיחוֹת הָרָן, ט"ז : "דע, שִׁיכוֹלִין לַצַּעֲקָה בְּקוֹל דְּמָמָה דְּקָה בְּצַעֲקָה גְדוּלָה מְאֹד וְלֹא יִשְׁמַע שׁוֹם אָדָם כָּלָל".

זֶה מִצַּב שֶׁל אָנוּס, שְׂאָז צָרִיךְ לְרֹאוֹת עַל כָּל פְּנִים, שְׁכַפְּנִים בְּמַחוֹ וּלְבוֹ, שׁוּזָה מִצְנַע מַעִין כָּלָם, יִמְשִׁיף לְהַתְּפַלֵּל וּלְבַקֵּשׁ, לְרִצּוֹת וּלְהַתְּגַעֵגַע לְדַבֵּר שְׁבַקְדֻשָּׁה שְׂרוּצָה לְקִים, וְרַק ה' יִתְבַּרֵךְ שֶׁהוּא בּוֹחֵן כְּלִיּוֹת וְלֵב, יַדַע אֶת מַחְשַׁבְתּוֹ, וְיִרְאֶה אֶת רְצוֹנוֹ הַטּוֹב, עַד שִׁיזְכֶּה לְהִיּוֹת כְּמוֹ שֶׁהוּא בְּאַמַת רוּצָה, לְהִיּוֹת "יְהוּדִי בְּפִרְהֶסְיָא", כְּמוֹ שִׁרְאוּיִם בְּמַעֲשֵׂה, שְׁכַשְׁשָׁאֵל הַמֶּלֶךְ אֶת הַשִּׁיר הָאָנוּס: "אֵיזָה כְּבוֹד אַתָּה רוּצָה, וְאַעֲשֵׂה לָךְ" בְּקִשׁ רַק עַל זֶה, "עַקֵּר כְּבוֹדִי שְׂאֵהִיָּה רְשָׁאִי לְהִיּוֹת יְהוּדִי בְּפִרְהֶסְיָא" כִּי זֶה מַה שֶׁהוּא רָצָה כָּל הַזְּמַן, רַק שֶׁהִיָּה אָנוּס, וְתַכֵּף כְּשִׁרְק נִתְּנוּ לוֹ הַזְּדַמְנוֹת, בְּקִשׁ רַק עַל זֶה.

אָךְ אִם ח"ו גַּם בְּצַנְעָא אֵינוֹ רוּצָה בְּעִבּוּדַת ה', וְנִכְנַע לְגַמְרֵי לַחֲבֵרָה מִסְבִּיב, זֶה נִקְרָא "גְּזֵרַת שְׂמִד". שְׁכַפְּרֵי אֵינוֹ רוּצָה לְהִיּוֹת יְהוּדִי לֹא בְּצַנְעָה וְלֹא בְּפִרְהֶסְיָה רַח"ל. לָכֵן חֲשׁוֹב כָּל כָּךְ לְהַקְפִּיד לְקִים אֶת עֲצַת הַהַתְּבוּדוּת, שְׂרַבְנוּ הַפְּלִיג בֵּה מְאֹד, וְאָמַר שֶׁהִיא "מַעֲלָה עֲלִיוֹנָה וְגְדוּלָה מִן הַכָּל". כִּי זֶה הַדְּרִיךְ הַיְחִידִי לְהַנְצִיל מִגְּזֵרַת הַשְּׂמִיד הָאוֹרְבַת עַל כָּל יְהוּדִי, שִׁיתְּנַהֵג כְּמוֹ כָּלָם, וְיִוָּתֵר עַל הַרְצוֹנוֹת הַקְּדוּשִׁים וְהַטְּהוּרִים שֶׁלוֹ, שׁוּזָה עַקֵּר הַיְהוּדוּת.

הַתְּבוּדוּת זֶה זְמַן שֶׁבּוֹ אֲפֹשֶׁר לְסַפֵּר לֵה' יִתְבַּרֵךְ עַל הַרְצוֹנוֹת הָאֲמַתִּיִּים שְׁלֵנוֹ, וְעַל מַה שֶׁעִדְדִין אָנוּ אָנוּסִים, אִם מִפְּחַד אוֹ מִבוּשָׁה, אִם מִהֶרְגָּלִים לֹא טוֹבִים אוֹ מִחֻלְשָׁה, עַד שִׁיחַמֵּל עֲלֵינוּ מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו הָעֲצוּמִים, וְיִתֵּן לָנוּ בְּמַתְּנָה, שְׂנֵהִיָּה רְשָׁאִים לְהִיּוֹת יְהוּדִים כְּשָׂרִים, יִרְאִים וּשְׁלָמִים, כְּרְצוֹנוֹ בְּאַמַת, אָמֵן.

בְּמַעֲשֵׂה הַחֲדָשׁ שֶׁנִּתְחַלל הַשְּׁבוּעָה, שְׁנִקְרָא גַּם "מַעֲשֵׂה נִסִּים", רַבְּנוּ מְסַפֵּר עַל מֶלֶךְ שְׂגִזֵר שְׂמִד עַל הַיְהוּדִים. הַגְּזֵרָה הִיָּתָה שְׂאִי אֲפֹשֶׁר לְהִיּוֹת יְהוּדִים בְּאַרְצוֹ, וְחֻלְק עֲזָבוּ אֶת כָּל רְכוּשָׁם וַיֵּצְאוּ לְגָלוּת, וְחֻלְקָם נִשְׂאָרוּ וְהָיוּ אָנוּסִים. רַבְּנוּ מְפָרֵט וּמְסַבִּיר מַה זֶה בְּדִיוֹק אָנוּס, שְׁבַצְנַעָא - הָיוּ נוֹהֲגִים דַּת יְהוּדִית, וּבְפִרְהֶסְיָא - לֹא הָיוּ רְשָׁאִים לְנַהֵג כְּמוֹ יְהוּדִים.

לְכָל אֶחָד יֵשׁ מִצְבִּים שְׂשִׁים הוּא אָנוּס, מְקוּמוֹת שֶׁהוּא לֹא יָכוֹל, אוֹ קֶשֶׁה לוֹ לְהִיּוֹת כְּמוֹ שֶׁהוּא בְּאַמַת רוּצָה. לְפַעְמִים מִפְּחַד עַל מַעֲמָדוֹ אוֹ רְכוּשׁוֹ, וְלְפַעְמִים מִחַמַת שֶׁהוּא נִמְצָא בְּסִבִּיבָה שְׁלֹא כָּל כָּךְ מְאֲמִינָה בְּדִרְךְ וּבְעֵרְכִים שֶׁהוּא מְאֲמִין, וְכֵן יֵשׁ הַרְבֵּה מִצְבִּים בְּחַיֵּי הָאָדָם שֶׁל קִשֵּׁי אוֹ חֲלֵי ח"ו שֶׁהוּא אָנוּס כְּבִיכּוֹל, וְאֵינוֹ יָכוֹל לְהִיּוֹת יְהוּדִי בּוֹעֵר לֵה' יִתְבַּרֵךְ כְּמוֹ שֶׁהוּא רוּצָה, וְשֵׁם בְּמִקּוּם כִּזָּה, הוּא צָרִיךְ לְשַׁמֵּר לְכָל הַפְּחוֹת לְהִיּוֹת יְהוּדִי בְּצַנְעָא, שְׁבַלְבוּ עִדְדִין יְרָצָה וְיִכְסוּף לְקִים אֶת הַדְּבַר שְׁבַקְדֻשָּׁה שֶׁהוּא רוּצָה, וּמַחוֹ יִהְיֶה דְבוּק בֵּה' יִתְבַּרֵךְ, וְיִחַשְׁבַּע עַל זֶה הַרְבֵּה, וְרַק מִבְּחוּץ, "בְּפִרְהֶסְיָא" הוּא לֹא יַעֲשֵׂה כָּלוּם.

לְמַשָּׁל יֵלֵד בְּחִידֵר, שְׁלֵמֵד בְּסִפְרֵי רַבְּנוֹ, עַל מַעֲלַת הַמְּחִיאַת כְּפִים בְּתַפְלָה, וְרוּצָה מְאֹד לְקִים אֶת זֶה לְמַעֲשֵׂה, אִם יִתְחַלל לְמַחָא כְּפִים בְּכַתָּה, בְּשִׁמְחָה וּבִהַתְּלַהּבוֹת בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה... רַב הַסְּפוּיִים שִׁיִּסְתַּכְּלוּ עָלָיו בְּפִלְיָה וּבַתְּמַהוֹן, וְאוּלַי עוֹד יַעֲנֵשׁ בְּחֻמְרָה עַל הַהַפְּרָעָה בְּתַפְלָה, וְיִמְצָא אֶת עֲצוֹ מֵאֲחַר כְּבוֹד מַחוּץ לְכַתָּה...

וְכֵן בְּחוּר בִּישִׁיבָה, שְׂרוּצָה מְאֹד לַצַּעֲקָה לֵה' יִתְבַּרֵךְ מַעֲוִמְקָא דְּלִבָּא, עַל כָּל מַה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו בְּנַפְשׁ, אֵין זֶה הַדְּרִיךְ

שבת שלום ומברך!

עקר כבודי
שְׂאֵהִיָּה רְשָׁאִי לְהִיּוֹת
יְהוּדִי בְּפִרְהֶסְיָא

ספורי מעשיות משנים קדמוניות מעשה ד - ממלך שגזר שמד

- מעשה נסים -

[פרק א] ה'מלך גזר גרוש בגזרות שמד / ה'אנוסים' / מלך
החדש' / ה'אנוס' רשאי להניח טלית ותפלין בפרהסיא

[א] פעם אחת היה מלך וְגזר על המדינה גרוש
בגזרות שמד: "שמי שירצה לשאר במדינה, ימיר דתו;
ואם לאו, יהיה נתגרש מהמדינה!"

והיו קצת מהם: שהפקירו כל רכושם ועשירות שלהם,
ויצאו משם בדלות, כדי לשאר באמונה שיהיו
ישראלים!

וקצת מהם: חסו על רכושם ועשירותם, ונשארו שם!
והיו 'אנוסים'! - בצנעא היו נוהגים 'דת יהודית',
ובפרהסיא לא היו רשאים (לנהוג כמו יהודים)!

[ב] ומת המלך! - ונעשה בנו מלך! - והתחיל לנהוג
המדינה ביד רמה! - וכבש כמה מדינות! - והיה חכם
גדול!

ומחמת שהיה מחזיק בתקדידו את השריי-מלוכה -
יעצו עליו, ונתקשרו: "לפל עליו, ולהכרית אותו ואת
זרעו!"

והיה בין השרים, אחד מה'אנוסים'! - וישב עצמו:
"הלא מפני מה אני אנוס? מחמת שהייתי חס על הזני
ורכושי! - עכשו שיהיה המדינה בלא מלך [שיהרגו את
המלך] - יהיה "איש את רעהו חיים בלעו" (אבות פ"ג מ"ב)
- פי אי אפשר שיהיה מדינה בלא מלך!"

עלין יעץ בעצמו: "ליכך ולהגיד למלך, בלי
ידיעתם!"

והלך והגיד למלך: "שנתקשרו עליו, פנ"ל!"

והלך המלך, ונסה: "אם אמת הדבר!?"

וראה: "שהוא אמת!"

והעמיד 'שומרים'!

באותו לילה שנפלו עליו, תפסו אותם! ודן אותם כל
אחד כפי משפטו!

[ג] ענה המלך ואמר להשר האנוס הנ"ל: "איזה כבוד
אתן לך, בשביל זה שהצלתיני ואת זרעי?"

אם אמר: "לעשות אותך שר!" - הרי אתה בלא זה
שר!"

ואם: "לתן לך מעות!" - יש לך!

אמר: "איזה כבוד אתה רוצה!?" - ונעשה לך!

ענה ה'אנוס' ואמר: "אבל תעשה לי מה שאמר?? -
אמר המלך: "הן!"

אמר: "השבע לי בכתרך ומלכותך!" - ונשבע לו!

ענה ואמר (ה'אנוס' הנ"ל): "עקר כבודי: שאהיה רשאי
להיות יהודי בפרהסיא, להניח טלית ותפלין
בפרהסיא!"

וחרה להמלך מאד - מחמת שבכל מדינתו אינם
רשאים להיות יהודים, אבל לא היה לו בררה, מחמת
ה'שבועה' [שנשבע לו: "שיעשה לו מה שירצה!"]

בבקר! הלך ה'אנוס', והניח טלית ותפלין בפרהסיא!

[פרק ב] ה'מלך החדש' הנכד / שישמר עצמו משור ושה
/ ה'מלך החדש' הנין / 'דמות האדם' מ'שבעה מיני'
מתכות' / ה'אנוס' אינו רשאי יותר להיות יהודי בפרהסיא

[א] אחר-כך מת ה'מלך'!

ונעשה בנו מלך! - והוא התחיל להנהיג מדינתו ברבות,
מחמת שראה שרצו להכרית את אביו פנ"ל! - וכבש
מדינות רבות! - והיה חכם גדול מאד! - וצוה: "לקבץ
ולקרות את כל החוזיי-פוכבים: שיגידו: 'מאיזה דבר
יוכל להיות נכרת זרעו!' - כדי שישמר מזה!"

ואמרו לו: "שזרעו לא יכרת! - רק שישמר משור
ושה!"

וכתבו זאת ב'ספר-הזכרונות'! - וצוה לבניו: "שינהגו
גם-כן כמותו בדרך-רבה!"

[ב] ומת! - ונעשה בנו מלך! - והתחיל לנהג ביד-רמה
ובהזק, כמו זקנו! - וכבש מדינות רבות!

ונפל על 'הכמה' - וצוה להכריז: "שלא ימצא במדינתו
'שור ושה'! כדי שלא יהיה נכרת זרעו! - עלין אין לו
מורא משום דבר!"

ונהג מדינתו ברמה! - ונעשה חכם גדול מאד!

[ג] ונפל על 'הכמה': "לכבש את כל העולם בלא
'מלחמה'!"

פי יש 'שבעה חלקי עולם' - שהעולם נתחלק לשבעה
חלקים!

ויש 'שבע פוכבי-לכת' - שכל 'פוכב' מאיר בחלק
מחלקי העולם!

ויש 'שבעה מיני מתכות' - שכל אחת מ'שבע פוכבי'
לכת, מאיר במין מתכת אחד!

והלך, וקבץ כל ה'שבעה מיני מתכות'!

וְצוּה לְהִבִּיא כָּל הַפֶּאֶטְרֵעֵינִי [תַּמְנוּנֹת] שֶׁל כָּל הַמְּלָכִים
שֶׁהֵם שֶׁל זֶהָב, שְׁתוּלִין בַּפֶּלְטְרִין [אַרְמוֹן] שְׁלֵהֶם, וְעָשָׂה
מִזֶּה 'אָדָם'! - רָאשׁוּ שֶׁל זֶהָב, וְגוֹפוֹ שֶׁל כֶּסֶף, וְכֵן שְׂאֵר
הָאֵיבָרִים מִמִּינֵי מִתְכּוֹת הָאֲחֵרִים! - וְהִיָּה בְּאוֹתוֹ
הָאָדָם, כָּל הַשְּׁבַע מִינֵי מִתְכּוֹת!
וְהַעֲמִיד אוֹתוֹ עַל 'הַר גְּבוּהָ'!

וְהִיוּ כָּל הַשְּׁבַע בּוֹכְבֵי-לְכַת' מְאִירִין בְּאוֹתוֹ הָאָדָם!
וְכִשְׁהִיָּה אָדָם צָרִיךְ לְאִיזָה 'עֲצָה', אוֹ אִיזָה 'מִשְׂאִי-וּמִתָּן'
אִם לַעֲשׂוֹתוֹ אִם לֹא - הִיָּה עוֹמֵד נֶגֶד אוֹתוֹ הָאֵיבָר שֶׁל
הַמִּין מִתְכָּת, הַשִּׁיךְ לְחֶלֶק הַעוֹלָם שֶׁהוּא מִשָּׁם - וְהִיָּה
חוֹשֵׁב בְּדַעְתּוֹ: "אִם לַעֲשׂוֹת"? "אִם לֹא"?

וְכִשְׁהִיָּה צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת, הִיָּה מְאִיר וּמְזַרְיָה אוֹתוֹ הָאֵיבָר!
- וְאִם לֹא, הִיָּה נִהְשָׁף הָאֵבָר!

(כָּל זֶה עָשָׂה הַמֶּלֶךְ הַנִּלְ) - וְעַל-יַדֵּי זֶה הִיָּה כּוֹבֵשׁ כָּל
הַעוֹלָם! - וְאַסֶּף מְמוֹן רַב!

[ד] וְאוֹתוֹ הַדְּמוּת-אָדָם - לֹא הִיָּה מְסַגֵּל לְהַנִּל, רַק
(בְּאִפְסוֹ וּבִתְנָאִי): "שִׁיְהִיָּה הַמֶּלֶךְ 'מִשְׁפִּיל גְּאִים', וּמִגְּבִיָּה
שְׁפָלִים!"

וְהִלְךְ [הַמֶּלֶךְ], וְשָׁלַח 'פְּקֻדוֹת' (תִּיגִנו: אוֹקֶאזִין), עֲבוּר כָּל
הַיַּעֲדִירָאֲלִין [קְצִינִים], וְשְׂאֵר הַשָּׂרִים שִׁישׁ לָהֶם
'הַתְּמֻנּוֹת', וְאוֹרְדִיר"ש' [הַתְּמֻנּוֹת מִקְּסֻדוֹת]!

וּבָאוּ כָּל־ם - וְהַשְּׁפִיל אוֹתָם, וְלָקַח מֵהֶם הַתְּמֻנּוֹת
שְׁלֵהֶם! - אֲפִלוּ אוֹתָן שֶׁהִיוּ לָהֶם 'הַתְּמֻנּוֹת' שֶׁעָבְדוּ אֲצֶל
אֲבֵי-אֲבֵי-זִקְנֵנוּ, לָקַח מֵהֶם!

וְהַגְּבִיָּה 'שְׁפָלִים', וְהַעֲמִיד אוֹתָם תַּחְתֵּיהֶם [שֶׁל הַשָּׂרִים הַנִּל'
שֶׁהַשְּׁפִיל].

[ה] בְּתוֹכָם [בִּין הַשָּׂרִים שֶׁהַשְּׁפִיל אוֹתָם] - הִיָּה הַשָּׂר הָאָנוּס
הַנִּל' (תִּיגִנו שֶׁהוּא הִיָּה בְּתוֹךְ הַשָּׂרִים שֶׁהַמֶּלֶךְ הִיָּה עוֹסֵק
לְהַשְּׁפִילָם)!

וְשָׂאֵל אוֹתוֹ הַמֶּלֶךְ: "מַהוּ הַשְּׂרָרוֹת וְהַתְּמֻנּוֹת שֶׁלָּךְ?"!
- הַשִּׁיב לוֹ: "הַשְּׂרָרוֹת' שְׁלִי הוּא, שֶׁאֵהִיָּה רִשְׁאִי לְהִיֹּת
יְהוּדִי בְּפִרְהֶסְיָא, בְּשִׁבִיל אוֹתָהּ הַטּוֹבָה שֶׁעָשִׂיתִי לְזִקְנָה,
כִּנְ"ל [פֶּרֶק א' אוֹת ג]!

וְלָקַח [הַמֶּלֶךְ] מֵאֵתוֹ זֹאת [שִׁיְהִיָּה רִשְׁאִי לְהִיֹּת יְהוּדִי וְלִהְיוֹת טְלִית
וּתְפִילוֹ בְּפִרְהֶסְיָא] - וְחָזַר וְנַעֲשָׂה 'אָנוּס'!

[פֶּרֶק ג] 'שׁוֹר וְשָׂה' מִשְׁחָקִים מִמֶּנּוּ / 'שִׁבֵּט הַבְּרָזֶל'
/ הַ'אִש' / הַ'מֶּלֶךְ' נִכְרַת עַל-יַדֵּי 'שׁוֹר וְשָׂה'

[א] פַּעַם-אַחַת שָׁכַב הַמֶּלֶךְ לִישׁוֹן - וְרָאָה בְּחֻלּוֹם:
"שֶׁהַשָּׁמַיִם זָכִים!" - וְרָאָה: "כָּל הַשָּׁנִים-עֶשֶׂר מְזוֹלוֹת!"

[דְּהִיגִנו: הַ'כּוֹכָבִים שֶׁבַשְּׁמַיִם' מִתְחַלְקִים לְשָׁנִים-עֶשֶׂר וְזָקִים, כִּנְגֵד הַשָּׁנִים-
עֶשֶׂר וְזָדִים! - חֶלֶק אֶחָד מִהַכּוֹכָבִים, הוּא כְּמוֹ 'שָׂה', וְהוּא מְזוֹל שֶׁל נִיסוֹ!
- וּמְזוֹל שֶׁל אֵירִי, מְכַנֶּה 'שׁוֹר' - וְכֵן יֵשׁ לְכָל כַּדָּשׁ אֶת 'מְזוֹלוֹ'.]

וְרָאָה: "שִׁ'שׁוֹר וְשָׂה' שִׁישׁ בֵּין הַמְּזוֹלוֹת' - הֵם מִשְׁחָקִים
מִמֶּנּוּ!"

*

וְהִקִּיץ בְּכַעַס גְּדוֹל' - וְנִפְחַד מְאֹד!

וְצוּה: "לְהִבִּיא אֶת 'סִפְרֵי-הַזְּכוּרוֹנוֹת'! - וְרָאָה כְּתוּב בּוֹ:
שֶׁעַל-יַדֵּי 'שׁוֹר וְשָׂה', יְהִיָּה נִכְרַת זְרַעוֹ!

וְנִפְל עָלָיו 'פַּחַד גְּדוֹל'! - וְסִפְר [זֹאת] לְהַמְּלִכָּה! - וְנִפְל
עָלֶיהָ וְעַל בְּנֵיהָ גַם-כֵּן 'פַּחַד גְּדוֹל'! - "וְתַפְעֵם רוּחוֹ
מְאֹד" (עַל-פִּי בְּרֵאשִׁית מֵא, ח; דְּנִיָּאֵל ב, ג)!

וְקִרָא לְכָל הַפּוֹתְרֵי-חֲלוּמוֹת! - וְכָל אֶחָד הִיָּה פּוֹתֵר
לְעַצְמוֹ! - וְלֹא הִיָּה קוֹלֵךְ נִכְנֵס בְּאֲזֵנָיו! - וְנִפְל עָלָיו פַּחַד
גְּדוֹל מְאֹד!

[ב] וּבָא אֵלָיו חֶכֶם אֶחָד, וְאָמַר לוֹ: "שִׁישׁ לוֹ קִבְלָה
מֵאֲבִיו: הִיֹּת שִׁישׁ 'שְׁלֹש־מֵאוֹת וְשָׁשִׁים-וַחֲמִשָּׁה מִינֵי
תַּהֲלוּכוֹת הַשָּׁמַשׁ' - וְיֵשׁ מְקוֹם שֶׁכָּל הַשְּׁלֹש־מֵאוֹת
וְשָׁשִׁים-וַחֲמִשָּׁה מִינֵי תַּהֲלוּכוֹת הַשָּׁמַשׁ מְזַרְיָחִים לְשָׁם
- וְשָׁם גְּדֹל 'שִׁבֵּט בְּרָזֶל' - וְמִי שִׁישׁ לוֹ 'פַּחַד', כִּשְׁבָּא
לְהַשְּׁבֵט' הַנִּל', נִצּוֹל מִהַ'פַּחַד'!"

וְהוֹטֵב לְהַ'מֶּלֶךְ! - וְהִלְךְ עִם אִשְׁתּוֹ וּבְנָיו וְכָל זְרַעוֹ,
לְמְקוֹם הַנִּל', עִם הַחֶכֶם הַנִּל'!

וּבְאִמְצַע הַדְּרֵךְ, עוֹמֵד 'מְלֶאךְ' שֶׁהוּא מְמַנָּה עַל 'כַּעַס'!
כִּי עַל-יַדֵּי 'כַּעַס' בּוֹרְאִים 'מְלֶאךְ-הַמִּשְׁחִית'! - וְאוֹתוֹ
מְלֶאךְ הַנִּל', הוּא מְמַנָּה עַל כָּל הַמִּשְׁחִיתִים!

וְשׁוֹאֲלִין אוֹתוֹ [מִהַמֶּלֶךְ הַנִּל], הַ'דְּרֵךְ! - כִּי "יֵשׁ דְּרֵךְ יִשְׂרָאֵל
לְפָנֵי אִישׁ" (מִשְׁלֵי יד, יב; טז, כח)! - וְיֵשׁ 'דְּרֵךְ' שֶׁהוּא מְלֶא
טִיט! - וְיֵשׁ 'דְּרֵךְ' שֶׁהוּא מְלֶא פְּחָתִים וּבוֹרוֹת! - וְכֵן
שְׂאֵר דְּרָכִים!

וְיֵשׁ 'דְּרֵךְ אֶחָד', שִׁישׁ שָׁם 'אִשׁ' - שֶׁ'אַרְבַּע פְּרָסָאוֹת'
מֵאוֹתוֹ הָאִשׁ נִשְׂרָפִים!

(וְשָׂאֵלוּ לוֹ הַ'דְּרֵךְ' [מִהַמֶּלֶךְ הַנִּל] - וְאָמַר לָהֶם 'אוֹתוֹ הַדְּרֵךְ' שִׁישׁ
שָׁם הָ'אִש')! - וְהִיוּ הוֹלְכִים!

וְהִיָּה הַ'חֶכֶם' מְסַתְּכָל לְפָנָיו בְּכָל-פַּעַם: "אִם יֵשׁ שָׁם
'אוֹתוֹ הָ'אִש'!"! - כִּי הִיָּה לוֹ קִבְלָה מֵאֲבִיו: "שִׁישׁ שָׁם
אִשׁ, כִּנְ"ל!"

בְּתוֹךְ-כֵּךְ [שֶׁהוֹלְכִים] רָאָה הָ'אִשׁ' - וְרָאָה: "שֶׁהִיוּ הוֹלְכִים
דְּרֵךְ הָ'אִשׁ', מְלָכִים' וְ'יְהוּדִים', מְעַטְפִים בְּטְלִית
וּתְפִלוֹן! - וְזֶה הִיָּה: מַחְמַת שֶׁהִיוּ אֲצֶל אוֹתָן הַמְּלָכִים,
יוֹשְׁבִים 'יְהוּדִים' בְּמִדְיָנָתָם - עַל-כֵּן הִיוּ יוֹכְלִים לִילְךְ
דְּרֵךְ הָ'אִש'!"

וְאָמַר הַ'חֶכֶם' לְהַ'מֶּלֶךְ: "בְּאִשְׁרֵי שִׁישׁ 'קִבְלָה' בְּיַדֵּי:
שֶׁ'אַרְבַּע פְּרָסָאוֹת' רְחוּק מִן הָ'אִשׁ', נִשְׂרָפִים! - עַל-כֵּן
אֵין אֲנִי רוֹצֵה לִילְךְ עוֹד! [אַתָּה, אִם רְצוֹנְךָ לִילְךְ, דַּד]!

וְהַמְלִיךְ הַשֶּׁבַע: "מֵאַחַר שְׁנֵיהֶן רוּאָה: שִׁשְׁאָר מְלָכִים הוֹלְכִים שָׁם דָּרָךְ הָאֵשׁ - עַל־כֵּן אָמַר, שְׁגַם הוּא [יְכוֹל לִיגַל] יִלְךְ!

וְעָנָה ה' הַחֶכֶם: "אֲנִי יֵשׁ לִי 'קִבְלָה' מֵאֲבִי, כִּנְ"ל, עַל־כֵּן אֲנִי רוּצָה לִילְךְ! - אַתָּה, אִם רְצוֹנָךְ לִילְךְ, לָךְ!

וְהִלֵּךְ הַמְלִיךְ, [וְנִכְלַח זָרְעוֹ]! וְשָׁלַט בָּהֶם הָאֵשׁ, וְנִשְׂרַף הוּא [וְנִכְלַח זָרְעוֹ]! - וְנִכְרַתוּ כָּלָם!

[ג] כִּשְׁבָא ה' הַחֶכֶם לְבִיתוֹ - הָיָה תְמוּנָה בְעֵינֵי הַיְשָׁרִים: "לְמָה נִכְרַת הַמֶּלֶךְ [וְזָרְעוֹ] - הֲלֹא הָיָה נִשְׁמָר מִשׁוֹר וְשָׁה? - וְאִיךָ בָּא שִׁיחָה נִכְרַת הוּא וְזָרְעוֹ!

עָנָה ה' אֲנוּסִים וְאָמַר: "עַל־יְדֵי נִכְרַת!"

כִּי ה' הוֹזִי־בּוֹכְבִים רָאוּ: "שְׁשִׁירְעוּ יִכְרַת עַל־יְדֵי שׁוֹר [וְשָׁה]! - וְלֹא יִדְעוּ מָה רָאוּ - כִּי שׁוֹר, עוֹשִׂין מֵעוֹרוֹ, תִּפְלִיךְ; וְשָׁה, עוֹשִׂין מֵצִמְרוֹ, צִיּוּת לְטַלִּית - וְעַל־יְדֵיהֶם [תִּפְלִיךְ וְצִיּוּת] נִכְרַת הוּא וְזָרְעוֹ!

כִּי 'אוֹתָן הַמְלָכִים, שְׁהִיו 'יהוּדִים' דָּרִים בְּמַדִּינָתָם, שְׁמִלְבָּשִׁין בְּטַלִּית וְתִפְלִיךְ - הִיוּ [אוֹתָן הַמְלָכִים] הוֹלְכִים דָּרָךְ הָאֵשׁ, וְלֹא הִיוּ נִזְקָקִים כָּלָל!

וְהוּא' [הַמֶּלֶךְ הַנִּזְל] נִכְרַת - עַל־יְדֵי שֶׁלֹּא הִיוּ רִשָּׁאִים 'יהוּדִים' שְׁלוֹבְשִׁין טַלִּית וְתִפְלִיךְ, לִישֵׁב בְּמַדִּינָתוֹ!

וְעַל־כֵּן הִיוּ ה' שׁוֹר וְשָׁה שְׁבִמְזוֹלוֹת, שׁוֹחֲקִים מִמֶּנּוּ! - כִּי ה' הוֹזִי־בּוֹכְבִים רָאוּ: "שְׁשִׁירְעוּ יִכְרַת עַל־יְדֵי שׁוֹר [וְשָׁה]! - וְלֹא יִדְעוּ מָה רָאוּ! - וְנִכְרַת הוּא' וְ[נִכְלַח זָרְעוֹ] כִּנְ"ל!

[פָּרָק ד'] ה' רְמָזִים' עַל הַמַּעֲשֵׂה מִרְבֵּנוּ ז"ל - בְּתֵהִלִּים' פָּרָק ב

[א] "לְמָה רָגַשׁוּ גוֹיִם" וְכוּ' (פְּסוּק א) [עַל ה' וְעַל מִשִּׁיחוֹ] - שְׁגוּרִים 'שְׁמַד', כִּנְ"ל פָּרָק א אוֹת א; וְאִינִם מִיַּחֲסִים לַהֲיוֹת 'יהוּדִים' בְּפִרְהֶסְיָא, כִּנְ"ל פָּרָק ב אוֹת ה]!

[ב] "תִּרְעַם בְּשִׁבְט בְּרִזְל" (פְּסוּק ט) - [כָּאן מִרְמֵז: 'שְׁבִט - הַבְּרִזְל', כִּנְ"ל פָּרָק ג אוֹת ב]!

[ג] "כֵּן יֵאָנֶף וְתֵאבְדוּ דָרָךְ כִּי יִבְעַר" וְכוּ' (פְּסוּק יב).

[כָּאן מִרְמֵז ה'כַּעֲס' שֶׁל ה'מֶלֶךְ', כִּנְ"ל פָּרָק ג אוֹת א; וְעַל ה'מֶלֶךְ' הַמְּמַנֶּה עַל ה'כַּעֲס', שְׁנִבְרָא עַל־יְדֵי הַכַּעֲס, כִּנְ"ל פָּרָק ג אוֹת ב - שְׁמִיאוֹתוֹ הַמֶּלֶךְ' שׁוֹאֲלִין ה'דָּרָךְ' לְלָקְחוֹ - (וְעַל־יְדֵי ה'כַּעֲס', יְכוּלִין לְהִשְׂרֵף עַל־יְדֵי ה'אֵשׁ' שְׁנִמְצָא שָׁם בְּאוֹתוֹ ה'דָּרָךְ', כִּנְ"ל אֲצֵל ה'מֶלֶךְ', פָּרָק ג אוֹת ב]!

*

וְהִדְבָּרִים [הַאֲלוֹ] - עֵתִיקִים וְסִתוּמִים מְאֹד!

כִּלְיָה [הַנִּזְל] - שְׁמַעְתִּי [מִרְבֵּנוּ ז"ל]!

[ד] עוֹד מְצֵאתִי [מִרְבֵּנוּ ז"ל] - קָצַת רְמָזִים' מִהַמַּעֲשֵׂה זוֹ, בְּקַפִּיטֵל הַנִּזְל [תֵּהִלִּים פָּרָק ב]!

"נִנְתְּקָה אֶת מוֹסְרוֹתֵינוּ" (פְּסוּק ג) - 'מוֹסְרוֹת' הֵם שֶׁל עוֹר, בְּחֵינַת 'תִּפְלִיךְ'! - [וְשֶׁהֶמְלֵךְ נִתַּק מֵעֲצָמוֹ ה'תִּפְלִיךְ' - שֶׁלְקַח הַרְשׁוּת מִה'אֲנוּסִים ה'יהוּדִי' מִלְּהִיטֵם תִּפְלִיךְ בְּפִרְהֶסְיָא, כִּנְ"ל פָּרָק ב אוֹת ה].

"[וְנִשְׁלִיכָה מִמֶּנּוּ] עֲבוֹתֵינוּ" (שָׁם) - 'עֲבוֹת' הֵם 'הַבְּלִים', בְּחֵינַת 'צִיּוּת'! - [וְשֶׁהֶמְלֵךְ הַשְּׁלִיךְ מֵעַלְיוֹ ה'צִיּוּת' - שֶׁלְקַח הַרְשׁוּת מִה'אֲנוּסִים ה'יהוּדִי' לְהִיטֵם הַשְּׁלִיטָה שֶׁל צִיּוּת' בְּפִרְהֶסְיָא, כִּנְ"ל פָּרָק ב אוֹת ה].

כְּמוֹ שֶׁדָּרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנוֹם לְבִרְכָה פְּסוּק זָה, בְּמַסְכַּת עֲבוֹדָה־זָרָה (דָּף ג): "עַל צִיּוּת וְתִפְלִיךְ!"

[ה] "יּוֹשֵׁב בְּשָׁמַיִם יִשְׁחַק" (פְּסוּק ד) - כִּי ה' שׁוֹר וְשָׁה [שִׁישׁ בֵּין הַמְּזוֹלוֹת] שְׁבִשְׁמַיִם, שִׁחַקוּ מִמֶּנּוּ [כִּנְ"ל פָּרָק ג אוֹת א]!

[ו] "אֲזִ יִדְבַר אֲלֵיכֶם בְּאָפוֹ וּבִחְרוֹנוֹ יִבְהַלְמוּ" (פְּסוּק ה) - [כָּאן מִרְמֵז]: ה'כַּעֲס' וְה'בְּהַלָּה' וְה'פְּחָד' הַנִּזְל [פָּרָק ג אוֹת א]!

[ז] "וְאֲנִי נִסְכַּתִּי מִלְּכִי עַל צִיּוֹן הַר קְדֹשִׁי" (פְּסוּק ו) - אֲפָשֶׁר הַרְמֵז בָּזֶה: כִּי ה'דְּמוּת אָדָם' שֶׁהַעֲמִיד הַמֶּלֶךְ הַנִּזְל עַל הַר גְּבוּהָ [כִּנְ"ל פָּרָק ב אוֹת ג], הִנֵּה מְכֻנָּה "אֵת זֶה לְעַמַּת זֶה" (קִהְלֵת ז, יד) [נִסְטְרָא־אֲחֵרָא' לְעַמַּת ה'קְדֻשָּׁה'] - כִּי הוּא כְּנֶגֶד הַמֶּלֶךְ [הַקְדוּשָׁה־בְּרִיָּה הוּא כְּבִיכּוֹל, הַשׁוֹרָה] עַל 'צִיּוֹן הַר הַקְדוּשׁ' - כִּי שָׁם [בְּצִיּוֹן הַר הַקְדוּשׁ] כָּלוּלִים כָּל חֻלְקֵי עוֹלָם וְכוּ'! [כִּנְדוּעִי; עֵין יוֹמָא נד:].

וְזֶהוּ: "הַר" - כִּנְ"ל!

"נִסְכַּתִּי" - לְשׁוֹן [בְּרֵאשִׁית לַה, יד]: "נִסְךְ וַיִּצַק!" [כָּאן מִרְמֵז ה'דְּמוּת אָדָם' שִׁישֵׁד [וַיִּצַק ה'מֶלֶךְ' מִכֵּל ה'שִׁבְעָה מִיַּיִן מִתְכַּוֵּת].

[ח] "שָׂאֵל מִמֶּנִּי" (פְּסוּק ח) - [כָּאן מִרְמֵז]: כָּל ה'עֲצוֹת' [שְׁמִי שֶׁצָּרִיךְ 'עֲצָה', הִנֵּה הוֹלֵךְ לְדְמוּת־הָאָדָם], כִּנְ"ל [פָּרָק ב אוֹת ג]!

[אוֹלֵי גַם מִרְמֵז כָּאן מֵה שְׁאֵמַר ה'מֶלֶךְ' לְה'אֲנוּסִים': "מָה שְׁאֵמַתָּ רוּצָה, אֲעֻשֶׂה לָּךְ", כִּנְ"ל פָּרָק א אוֹת ג]!

[ט] "גוֹיִם נִחְלָתָךְ וְאַחֲזַתָּךְ אֲפָסִי אֲרִץ" (שָׁם) - [כָּאן מִרְמֵז]: לְאַחֲזוֹ יַחַד כָּל "אֲפָסִי אֲרִץ" - הִינּוּ: כָּל 'שִׁבְעָה חֻלְקֵי עוֹלָם' [הַנִּזְל בְּפָרָק ב אוֹת ג], וְכָל הַמְלָכִים וְהַגּוֹיִם, לְנִחְלָה תַּחְתֵּיו [מִסַּת מִשִּׁים צָדְקָנוּ]!

[י] מִרְמֵז: עַל 'דְּמוּת־הָאָדָם' הַנִּזְל, פָּרָק ב אוֹת ג - שֶׁהַכֵּל נִקְלַל בּוֹ; וּמִמֶּנּוּ שׁוֹאֲלִין עֲצוֹת! - זֶה כְּנֶגֶד ה'צִדִּיק־הַאֲמִתִּי', בְּחֵינַת 'מִשִּׁים צָדְקָנוּ', שְׁמִמֶּנּוּ שׁוֹאֲלִין כָּל הַעֲצוֹת! - עֵין 'לְקוּשִׁי־הַלְכוּת, הַקְּשִׁר־כְּלָיִם ב, ה]!

[י] "עֲבָדוּ" (פְּסוּק יא) - זֶה [מִרְמֵז עַל 'עֲבוֹדַת־הַשֶּׁם' שֶׁל מִצְרַיִם] 'צִיּוּת'!

"בִּירְאָה" (שָׁם) - זֶה [מִרְמֵז עַל מִצְרַיִם] 'תִּפְלִיךְ'! [שֶׁהוּא בְּחֵינַת 'ירָאָה', כְּמִבְּאֵר בְּגִמְרָא בְּרִכּוֹת ו, סוּטָה יז, חָלִין פט].

"וַיְגִילוּ בְרַעְדָּה" (שָׁם) [שְׁבִיבֵא עַל הַגּוֹיִם] (שָׁם) - [כָּאן מִרְמֵז]: 'רַעְדָּה' [פְּסוּד] הַנִּזְל! [שְׁנַפֵּל עַל ה'מֶלֶךְ', פָּרָק ג אוֹת א־ב].

*

[יא] כָּל הַמַּעֲשֵׂה [הַזֶּה] - מִרְמֵז בְּקַפִּיטֵל הַזֶּה (תֵּהִלִּים ב) [אֲשֶׁרֵי לוֹ! מִי שִׁיַּדַּע קָצַת בְּיָאֵלוֹ הַמַּעֲשִׂיּוֹת, שֶׁהֵם כְּלָם 'סוּדוֹת־הַתּוֹרָה' גְּדוּלָּים]!

ספורי מעשיות משנים קדמוניות
מעשה ד - דער 'מלך' וואס
האט גוזר געווען 'שמד'
- מעשה נסים [א מעשה פון נסים] -

[פרק א] דער 'מלך' איז גוזר 'גירוש' בגזירת
'שמד' / די 'אנוסים' / דער 'נייער מלך' / דער
'אנוס' מעג לייגן 'טלית ותפילין' בפרהסיא

[א] אמאל איז געווען א 'מלך' - האט ער גוזר געווען
אויף דער 'מדינה', 'גירוש', בגזירת 'שמד' - (דהיינו): "אז
ווער עס וויל בלייבן אין דער 'מדינה', מוז ער זיך
שמדן! - און אז נישט, זאל מען אים ארויסטרייבן פון
דער 'מדינה'!"

איז געווען א טייל [פ] ווי: וואס זיי האבן מפקיר געווען
נאר זייער גוטס, מיט זייער עשירות - און זענען פון
דארט ארויס גדלות [ארים] - כדי זיי זאלן בלייבן ביי
דער 'אמונה', זיי זאלן קענען זיין אידן!

און א טייל [פ] ווי: האבן רחמנות געהאט אויף זייער
[גוטס, מיט זייער] עשירות, און [ווי] זענען דארטן געבליבן!
זענען זיי געווען 'אנוסים'! - [א] 'בצינעא' (דהיינו:
פארבארגן [באהאלטענערהייט]) האבן זיי נוהג געווען [זיך
געפירט] דעם 'דת פון אידן', און 'בפרהסיא' (דהיינו: פאר
לייט [אפענערהייט צווישן מענטשן]) האבן זיי נישט געטארט זיך
נוהג זיין ווי אידן!

[ב] דערנאך איז דער 'מלך' געשטארבן! - איז דער
'זוהן' געווארן 'מלך'! - און האט אנגעהויבן פירן די
'מדינה' זייער שארף! - און האט אפגענומען אסאך
מדינות! - און ער איז געווען א גרויסער 'חכם'!

און מחמת [ווייל] ער האט זייער שארף געהאלטן אין
דער האנט די 'שריי-מלוכה' - האבן זיי זיך אויף אים [א
עצה געגעבן, און] געמאכט א 'בונד': "אז זיי זאלן אויף אים
אנפאלן, און זאלן אים אויס'הרגענען, אים מיט אלע
זיינע קינדער!"

און צווישן די 'שרים', איז געווען איינער פון די
'אנוסים'! - האט ער זיך מיישב געווען: "נאך וואס
[פארנוואס] בין איך א 'אנוס' [אנוס], מחמת [ווייל] איך האב הס
געהאט [געשווינט] אויף מיין האב, און אויף מיין עשירות!
- היינט אז מען וועט דעם 'מלך' הרגענען, און די
'מדינה' וועט בלייבן אן א 'מלך' - וועט [א] איינער
דעם אנדערן, לעפעדיגערהייט איינשלינגן" (אבות פ"ג
מ"ב) - ווארן א 'מדינה' קען נישט זיין אן א 'מלך'!

דרום [דעריבער] האט ער זיך מיישב געווען [און זיך א עצה
געגעבן]: "אז [א] ער וועט גיין, און וועט אויסזאגן [פאר] דעם
'מלך' - און זיי [די אויבנדערמאנטע 'שריי-מלוכה'] זאלן נישט
וויסן!"

און [ער] איז געגאנגען, און האט געזאגט [פאר] דעם
'מלך': "אז מען האט זיך אויף אים געבונטעוועט, פנ"ל
[ווי אויבנדערמאנט]!"

איז געגאנגען דער 'מלך', און האט אויסגעפרובט:
"אויב עס איז אמת?!" - האט ער געזעהן: "אז עס איז
אמת!" - האט ער געשטעלט 'שומרים'!

[אין] די [דאזיגע] נאכט וואס זיי זענען אויף אים
אנגעפאלן, האט מען זיי געכאפט! און מען האט זיי דן
געווען [גע'משפט], איטלעכן [לויט] ווי זיין 'משפט' איז
געווען!

[ג] האט זיך דער 'מלך' אנגערופן און האט געזאגט, צו
דעם [אויבנדערמאנט] 'שר' וואס ער איז געווען א 'אנוס'
[אנוס]: "וואס פאר א פבד זאל איך דיר געבן, דערפאר
וואס דו האסט מיר מציל געווען מיט מיינע קינדער!"

זאל איך דיר מאכן פאר א שר? (דהיינו: פאר א האר)? - דו
ביזט דאך בלויז [א] דעם אויך] שוין א 'שררה'!"

זאל איך דיר געבן 'געלט'? - דו האסט [דאך] אליין
געלט!"

זאג וואספארא פבד דו ווילסט - וועל איך עס דיר
בוודאי טוהן!"

האט דער 'אנוס' [אנוס] געענטפערט: "וועסטו מיר
אפער טאן, וואס איך וועל זאגן!"

זאגט דער 'מלך': "יא, איך וועל דיר בוודאי טאן וואס
דו וועסט וועלן!"

האט דער 'אנוס' [אנוס] געזאגט: "שווער מיר ביי דיין
קרין, און ביי דיין 'מלוכה'!"

האט אים דער מלך געשוואוירן!

האט זיך דער 'אנוס' [אנוס] אנגערופן: "נאר מיין 'פבד'
איז, אז איך זאל מעגן זיין א 'יהודי' בפרהסיא (דהיינו:
פאר לייט [אפענערהייט צווישן מענטשן]), איך זאל מעגן לייגן
'טלית און תפילין' בפרהסיא!"

האט עס דעם 'מלך' זייער געארט, מחמת [ווייל] אין זיין
גאנצער 'מדינה', טאר נישט זיין קיין 'יהודים' - נאר ער
האט [דאך] אפער קיין ברירה נישט געהאט, מחמת [צוליב]
דער 'שבועה' וואס ער האט אים געשוואוירן: "אז וואס
ער וועט וועלן זאל ער אים טוהן!"

אינדערפרי! איז געגאנגען דער 'אנוס', און האט
געלייגט 'טלית און תפילין' בפרהסיא!

[פֿרק ב] דער נײַער מלך' דער אייניקל / זיך היטן פון 'שור ושה' / דער נײַער מלך' דער אור-אייניקל' / דער מענטש-צוזאמנשטעל' פון זיבן-ערליי-אייזנווארג' / ער לאזט נישט מער דעם 'אנוס' זיין א איד גפרהסיא

[א] דערנאך איז דער מלך' געשטארבן!

איז געווארן זיין זוהן מלך'! - דער זוהן האט אנגעהויבן צו פירן די 'מדינה' מיט גוטן, מחמת ער האט געזעהן [אז] מ'האט געוואלט זיין 'פאטער' אויסרייסן, כנ"ל [ווי אויבנדערמאנט]! - און ער האט איינגענומען אסאך מדינות! - און [ער] איז געווען זייער א גרויסער 'הכם'!

דער מלך' האט געהייסן: "אז מ'זאל צום אויפריפן [צונויפריפן] אלע 'שטערנזעהער', אז זיי זאלן אים זאגן: פון א וואסערע [וואספאר] זאך קען זיין זרע' פארשניטן ווערן - פדי ער זאל זיך דערפאר [דערפון] היטן!"

האבן אים די 'שטערנזעהער' געזאגט: "אז זיין זרע' וועט נישט פארשניטן ווערן - נאר ער זאל זיך היטן פון א 'שור-ושה' (דהיינו: פון א 'אקס', און פון א 'לעמעלע')!" - האט מען דאס פארשריבן אין דעם 'ספר-הזכרונות'!

דער מלך' האט אנגעזאגט זיינע 'קינדער': "אז זיי זאלן אויך אזוי פירן די 'מדינה' ווי ער, מיט גוטן!"

[ב] דערנאך איז ער געשטארבן! - איז געווארן זיין 'זוהן' מלך'! - און ער האט אנגעהויבן פירן די 'מדינה' מיט שארפֿקייט, אזוי-ווי זיין 'זיידע'! - און האט אפגענומען אסאך מדינות!

און [ער] איז געפאלן [עס איז אים איינגעפאלן] אויף א 'הכמה', און האט געהייסן אויסרופן: "אז עס זאל זיך נישט געפינען אין זיין 'מדינה', קיין 'אקס' און קיין 'שאף' - פדי זיין זרע' זאל נישט קענען פארשניטן ווערן!"

און [ער] האט זיך געטראכט: "אז דעריבער] היינט האט ער קיין מורא נישט פאר קיין שום זאך!"

און האט געפירט די 'מדינה' זייער שארף! - און ער איז געווארן זייער א גרויסער 'הכם'!

[ג] דער מלך' איז געפאלן [עס איז אים איינגעפאלן] אויף א 'הכמה': "אז ער זאל קענען אפנעמען גאר די וועלט אן מלחמה!"

ווארן ס'פארהאנדן זיבן-חלקים' אין דער וועלט - ווארן די וועלט איז געטיילט אויף זיבן-חלקים'!

און ס'פארהאנדן 'שבועה-כוכבי-לכת'! (דהיינו: זיבן-שטערן, וואס זיי גייען ארום די 'זיבן-טעג' פון דער 'וואך')!

און איטלעכער 'שטערן' [פון די 'דאזיגע זיבן-שטערן'] - לייכט אריין אין א חלק פון די 'זיבן-חלקים' פון דער וועלט!

און ס'פארהאנדן 'שבועה-מיני-מתכות'! (דהיינו: זיבן ערליי 'אייזנווארג', דהיינו: 'גאלד', און 'זילבער', און 'קופער', און 'צין' [כדו])!

און איטלעכער 'שטערן' פון די [אויבנדערמאנטע] 'זיבן-שטערן' - לייכט אריין אין א באזונדער מין 'אייזנווארג'!

איז דער מלך' געגאנגען, און האט צום אויפגענומען [צונויפגענומען] די אלע 'זיבן-ערליי-אייזנווארג' - און האט געהייסן: "מ'זאל אים ברענגען אלע 'גילדענע-פאטרעטן' [ביילדער] פון אלע 'מלכים', וואס זיי הענגן אין זייערע 'פאלאצן'!"

און ער האט געמאכט דערפון א 'מענטש' - דער 'קאפ' איז געווען פון 'גאלד' - דער 'גוף' פון 'זילבער' - און אזוי די איבריגע 'אברים', זענען געווען פון אנדערע 'אייזנווארג' - סע [סאיז] געווען אין דעם 'מענטשן', אלע 'זיבן-ערליי-אייזנווארג'!

און ער האט דעם 'מענטש' געשטעלט, אויף א 'הויכן-פארג'! - האבן אלע 'שבועה-כוכבי-לכת' (דהיינו: אלע 'זיבן-שטערן') - אריינגעלייכט אין דעם [דאזיגן] 'מענטשן'!

און אז א 'מענטש' האט געדארפט עפעס א 'עצה', אדער א 'משא-זמתן' [האנדל] - און האט נישט געוואוסט אויב ער זאל יא טאן, אדער ניין - פלעגט ער זיך שטעלן, אקעגן דעם 'אבר' פון דעם [סארט] 'אייזנווארג', וואס ס'קער [עס באלאנגט] צו דעם 'חלק' פון דער וועלט, וואס דער 'מענטש' [וואס פרעגט די 'עצה'] איז פון דארט געווען - און דער 'מענטש' האט אינזין געהאט: "אויב ער זאל טאן די זאך וואס ער האט באדארפט, אויב ניין!"

און אז ער האט באדארפט יא צו טאן, פלעגט לייכטן און שיינען דאס 'אבר'! - און אז נישט, איז פינסטער געווארן דאס 'אבר'!

(דאס האט אלץ דער מלך' געטאן) - און דורכדעם האט ער אפגענומען [איינגענומען] גאר די [גאנצע] וועלט! - און האט איינגעזאמלט זייער אסאך געלט!

[ד] נאר דער 'מענטש' [צוזאמנשטעלט] וואס ער האט געמאכט פון די 'זיבן-ערליי-אייזנווארג' - איז נישט מסוגל געווען צו דער [אויבנדערמאנטער] זאך - נאר באופן [און מיטן באדינגן]: אז דער מלך' זאל 'משפיל-גאים' זיין, און זאל 'מגביה-שפלים' זיין! (דהיינו: גרויס-עלייט)

זאל ער אַראָפּוואַרפֿן פּון זײער גדולה - און 'קליינע-לייט' זאל ער אויפהייבן!

איז געגאנגען דער 'מלך', און האט געשיקט 'אוקאזן' [באפעלן], נאך אלע 'עדינראלן' [גענעראלן], און נאך אנדערע 'שררות' [מיניסטראן] - וואס זיי האבן געהאט 'טשינעס' (דהיינו: שררה'שאפט [א 'שטעלע']) און 'אורדערס' [באזונדערע שטעלעס]!

זענען זיי אלע געקומען - האט ער זיי משפיל געווען, און האט ביי זיי אוועקגענומען זייערע 'טשינעס' [שטעלעס] - אפילו די וואס האבן געהאט 'טשינעס' נאך פון זיין 'עלטער-זיידן', וואס זיי האבן נאך ביי אים פארדינט [געדינט] - האט ער ביי זיי אלע, אוועקגענומען [זייערע שטעלעס]!

און 'קליינע-לייט' - האט ער אויפגעהויבן, און האט זיי געמאכט [געשטעלט] אויף זייער ארט (פון די גרויסע-לייט)!

[ה] צווישן די 'שרים' וואס דער 'מלך' האט אראפגעווארפֿן - איז געווען דער 'אונס' [אונס] 'הנ"ל' [וואס אויבנדערמאנט]!

האט אים דער 'מלך' געפרעגט: "וואס איז דיין 'שררה'שאפט" [און דיין 'שטעלע']? - האט ער אים געענטפערט: "מיין 'שררה'שאפט' איז נאר, אז איך זאל מעגן זיין א 'יהודי' בפרהסיא - פאר דער 'טובה' וואס איך האב געטאן דיין 'זיידן'!" [ווי אויבנדערמאנט - פרק א אות ב'ג].

האט דער 'מלך', ביי אים דאס אוועקגענומען [פון מעגן זיין א איד און לייגן טלית ותפילין בפרהסיא]! - איז ער ווידער געווארן א 'אונס' [אונס]!

[פרק ג] 'שור ושה' לאכן פון אים / דער 'איזערנער רוט' / דער 'פיינער' / דער 'מלך' ווערט פארשניטן דורך 'שור ושה'

[א] אמאל האט זיך דער 'מלך' געלייגט שלאפן - האט ער געזעהן אין 'הלום': "זוי דער 'הימל' איז לויטער!" - און האט געזעהן: "אלע 'צוועלף-מזלות'!"

(דהיינו: די 'שטערן אין הימל' זענען געטיילט אויף 'צוועלף-חלקים', אקעגן 'צוועלף-חדשים'! - איין חלק 'שטערן', איז אזוי-ווי א 'לעמעלע', דאס איז דאס 'מזל פון ניסן'! - און דאס 'מזל פון אייר', ווערט אנגערופן 'שור', דהיינו: א 'אקס'! - און אזוי איטלעכער 'חודש', האט זיין 'מזל')!

און ער האט געזעהן: "אז 'שור-ושה' (דהיינו א 'אקס', און א 'לעמעלע') וואס ס'פארהאנדן צווישן די 'מזלות' - לאכן זיי אויס אים [אים אויס]!"

*

האט ער זיך אויפגעכאפט מיט 'גרויס פעס' - און איז זייער דערשראקן געווארן!

האט ער געהייסן: "ברענגען דעם 'ספר-הזכרונות' (דהיינו: דאס 'ספר' וואס דארט איז אלץ פארשריבן)! - האט ער געזעהן, אז ס'שטייט דארט פארשריבן: "אז דורך 'שור-ושה', וועט זיין 'זרע' פארשניטן ווערן!"

איז אויף אים געפאלן, 'זייער-א-גרויסער פחד'! - און ער האט דאס דערציילט [פאר] דער 'מלכה' - איז אויף 'איר' און אויף די 'קינדער', אויף געפאלן א גרויסער 'פחד'! - און ס'האט אים זייער געקלאפערט דאס 'הארץ'!

און ער האט גערופן אלע 'פותרי-חלומות' (דהיינו: די וואס קענען באשיידן [א] 'הלום')! - און איטלעכער האט זיך [אליינס] פוטר געווען! - און עס איז אים אפער גארנישט אריינגעגאנגען [זייער שטימע] אין די 'אויערן'! - און עס איז אויף אים געפאלן זייער א גרויסער 'פחד'!

[ב] איז געקומען צו אים א 'חכם', און האט אים געזאגט: "באשר [אז] ער האט [א] 'קבלה' פון זיין 'פאטער': באשר [אז] ס'פארהאנדן 'שם"ה מיני תהלכות-השמש' (דהיינו: דריי הונדערט מיט פינעף און זעכציג 'גענג', האט די זון) - און ס'פארהאנדן איין ארט, וואס אלע דריי הונדערט און פינעף און זעכציג 'גענג' פון דער זון, לייכטן אויף דעם ארט - און דארט וואקסט א 'איזערנער-רוט' [שטעקן] - און ווער עס האט א 'פחד', אז [ווען] ער קומט צו דער 'רוט', ווערט ער ניצול פון דעם 'פחד'!"

(און אזוי [ווי יעצט דערמאנט] - האט דער 'חכם' געזאגט [צו] דעם 'מלך').

איז דאס דעם 'מלך' וואויל'געפעלן! - און איז געגאנגען מיט זיין 'ווייב' און 'קינדער' און מיט גאר זיין 'זרע', צו דעם 'אויבנדערמאנט' ארט! - און דער 'אויבנדערמאנטער' חכם, איז אויף מיט זיי געגאנגען!

און אינמיטן וועג, שטייט א 'מלאך', [וואס] דער [נדאזיגער] 'מלאך' איז א 'ממונה' [אויפזעהער] אויף 'פעס'! - ווארן דורך 'פעס', באשאפט מען א 'מלאך-המשחית'! (דהיינו: א 'מלאך' וואס ער איז מזיק און פאנדארבט)! - און דער [נדאזיגער] אויבנדערמאנטער 'מלאך', איז א 'ממונה' איבער אלע 'משחיתים'!

אין [פון] דעם [נדאזיגן] 'מלאך', פרעגט מען דעם 'וועג'! - ווארן "ס'פארהאנדן א 'גוטער-וועג' פאר מענטשן" (משלי יד, יב; טז, כה)! - און ס'פארהאנדן א 'וועג', וואס ער איז פול מיט 'ליים'! - און ס'פארהאנדן א 'וועג', וואס

ער איז פול מיט 'גריפער'! - און אזוי איז פארהאנדן
כמה 'וועגן'!

און ס'פארהאנדן א 'וועג', וואס דארט איז פארהאנדן א
'פייער' - וואס פיר מייל פון דעם 'דאזיגן' פייער, ווערט
מען פארברענט!

(האבן זיי געפרעגט דעם 'וועג' [פון] דעם [דאזיגן] מלאך - האט ער
זיי געזאגט דעם [דאזיגן] 'וועג' וואס דארט איז דאס 'פייער')!

זענען זיי געגאנגען! (דהיינו: דער 'מלאך' מיט אלע זיין 'זרע',
מיט דעם 'חכם').

און דער 'חכם' האט אלץ געקוקט פאר זיך אלעמאל:
"אויב סע [ס'איז] דארט דא דאס 'פייער'?! - ווארן ער
האט געהאט א 'קבלה' פון זיין 'פאטער': "אז ס'איז
דארט פארהאנדן דאס 'פייער'" (ווי אויבנדערמאנט)!

דער ווייל [אינצווישן ווי זיי גייען] האט ער דערזעהן דאס
'פייער' - און האט געזעהן: "אז ס'איז דארט
אומגעגאנגען [ארוםגעגאנגען] אין דעם 'פייער', 'מלכים'
און 'יהודים', אנגעטאן אין 'טלית' און 'תפילין'!"

[און דאס איז געווען: צוליב ווייל ביי די 'דאזיגע' מלכים, זענען געווען
'יהודים' אין זייערע מדינות - דעריבער האבן זיי געקענט גיין אינעם
'פייער'].

האט דער 'חכם' געזאגט צום 'מלאך': "איך האב א
'קבלה': אז פיר מייל פון דעם 'פייער', ווערט מען
פארברענט! - איבער דעם [צוליב דעם] וויל איך נישט גיין
ווייטער - דו, אז דו ווילסט, גיי!"

און דער 'מלאך' האט זיך געטראכט: "ווייל ער האט
געזעהן: אז 'אנדערע' מלכים' גייען דארט אום [ארום] אין
דעם 'פייער' - [דעריבער] וועט ער אויך קענען גיין
דארט!"

האט זיך דער 'חכם' אנגערופן: "איך האב א 'קבלה' פון
מיין 'טאטן' (ווי אויבנדערמאנט), איבערדעם וויל איך נישט
גיין! - דו, אז דו ווילסט, גיי דיר!"

איז דער 'מלאך' געגאנגען, מיט גאר זיין 'זרע' - האט זיי
געכאפט [געוועלט'יג] דאס 'פייער', און 'ער' איז
פארברענט געווארן מיט 'גאר' זיין [גאנצע] 'זרע'! - און זיי
זענען אלע אויסגעריסן געווארן!

[ג] ווי דער 'חכם' איז געקומען אהיים - איז געווען א
וואונדער ביי די 'שרים': "וואס [פארוואס] דער 'מלאך' איז
פארשניטן געווארן מיט זיין 'זרע'? - ער האט דאך זיך
געהיט פון א 'שור'ושה? - פון וואנען איז דאס
געקומען, וואס זיין 'זרע' איז פארשניטן געווארן מיט
אים?"!

האט זיך דער 'אויס' [אויס] אנגערופן: "דורך מיר איז ער
פארשניטן געווארן!"

ווארן די 'שטערנזעהער' האבן געזעהן: "(אז דורך א 'אקס'
און א 'לעמעלע', וועט זיין 'זרע' אויסגעריסן ווערן)"! - און [זיי]
האבן נישט געוואוסט וואס זיי זעהן - ווארן א 'אקס',
מאכט מען פון זיין 'פעל', 'תפילין' און א 'לעמעלע',
מאכט מען פון דער 'וואל' [ווינע], 'ציצית' צום 'טלית' -
און דורך זיי [תפילין] און [ציצית] איז דער 'מלאך'
אויסגעריסן געווארן מיט זיין 'זרע'!

ווארן די 'מלכים', וואס 'יהודים' האבן אין זייער מדינה
יא געוואוינט, וואס זיי גייען אנגעטאן אין 'טלית' און
תפילין - איבערדעם האבן די [דאזיגע] מלכים, יא
געקענט גיין אין דעם 'פייער', און ס'האט זיי גאר נישט
געשאט!

אבער דער 'דאזיגער' מלאך [איז פארשניטן געווארן] - ווייל
[וויבאלד] קיין 'יהודים' וואס גייען אין 'טלית' און תפילין,
האבן נישט געטארט זיגן אין זיין 'מדינה' - איבערדעם
איז ער אויסגעריסן געווארן מיט זיין 'זרע'!

און דאס האבן די 'שור'ושה' פון די 'מזלות', געלאכט
אים [פון] אים [אים אויסגעלאכט] - ווארן די 'שטערנזעהער'
האבן געזעהן: "אז דורך 'שור'ושה', וועט זיין 'זרע'
פארשניטן ווערן!" - זיי האבן אבער נישט געוואוסט
וואס זיי האבן געזעהן! - איז דער 'מלאך' פארשניטן
געווארן מיט זיין 'זרע', אמן, פן יאבדו כל אויביה ה'!"

**[פרק ד] 'רמזים' אויף די מעשה פון רבנו ז"ל
- אין תהלים קאפיטל ב**

[אינעם 'דאזיגן' פרק, איז פארהאן אסאך 'רמזים' וואס שטייט גאר ביי די
'לשון'הקודש'דיגע חלק - און מיר האבן דאס איבערגעזעצט אין אידיש].

**[א] "למה רגשו גוים" [פסוק א]. "פארנוואס רוישן די
פעלקער (קעגן משיח)!"**

[דאס איז מבואר אז זיי זענען גוזר 'שמד', ווי אויבנדערמאנט פרק א אות
א; און זיי זענען נישט מקיים זיין די תורה ומצוות בפרהסיא - ווי
אויבנדערמאנט, פרק ב אות ה!]

**[ב] "תרעם בשבט ברזל" [פסוק ט]. "צוברעד דייע
פיינט מיט א 'אייזערנער רוט'!"**

[דא איז מרומז: די 'אייזערנער רוט'! [וואס אויבנדערמאנט, פרק ג
אות ב].

**[ג] "פן יאנה, ותאבדו דרד; פי יבער" וכו' [פסוק יב].
'טאמער וועט השם יתברך צערענען, און איר וועט
פארלירן דעם 'וועג' (זיך צו ראטעווען), ווען עס וועט
אביסל ברענען זיין 'צארן'!"**

נדאס איז מרמז: אויפן אויבנדערמאנטן 'פעס' פונעם 'מלך', פֿרָג ג אַז אַז און אויפן 'מלָאָד' וואס איז ממונה אויף 'פעס', וואס ער ווערט באשאפן דורך 'פעס', ווי אויבנדערמאנט פֿרָג ג אַז אַז! - וואס פונעם 'נדאזיגן מלָאָד' פֿרעגט מען דעם 'וועג' וואו צו גיין! - (און דורך 'פעס', קען מען פארברענגט ווערן דורך 'פייער' וואס געפינט זיך דאָרט אויפן 'נדאזיגן וועג', ווי ביים 'אויבנדערמאנטן קעניג', פֿרָג ג אַז אַז)!

*

[און די נאזיגע רייד - זענען זייער 'הויך' און 'פארהוילן']!

נדאס אלעס (ביז אהער) - האב איך געהערט (פון רבינו ז"ל)!

[ד] [נאך אביסל 'רמזים' (ווינקן) - האב איך געטראפן (פון רבינו ז"ל), פונעם 'נדאזיגן מעשה' - אינעם אויבנדערמאנטן קאפיטל (תהלים פֿרָג ג ב)]:

"ננתקה את מוסרותימו, ונשליכה ממנו עבתימו" (פֿסוק ג) **"(די 'פעלקער' זאגן): לָאמיר אַפּרייסן זיינע 'שטריקן' (פון משיח'ס הערשאפט), און לָאמיר אַראפּוואַרפּן פון אונז זיינע 'דיקע שטריקן'!"**

נדאס איז מרמז אויף די 'שטריקן', 'פעדימער' און 'רצועות', פון די 'ציצית' און 'תפילין'! - [וואס דער 'מלך' האט נישט געלאזט פארן 'אנוס', גיין מיט 'טלית ותפילין' בֿפֿרֿהסגא - ווי אויבנדערמאנט, פֿרָג ג אַז אַז ה].

נ'מוסרות־שטריקן' - זענען געמאכט פון 'פעל־לעדער' - דאס איז די בחינה פון די 'רצועות' פון די 'תפילין'.

"עבות; גראבע־שטריק" - דאס זענען 'תבלים' - די בחינה פון די 'פעדימער' פון די 'ציצית'.

אזוי־ווי חז"ל דרשנען דעם 'נדאזיגן פֿסוק', אין מסכת עבודה־נרה (דף ג:): "אויף די 'ציצית' און די 'תפילין'!"

[ה] **"יושב בשמים ישחק"** (פֿסוק ד). **"דער באשעפער וואס זיצט אין הימל, וועט לאכן פון זייערע רייד!"**

נוייל די 'שור ונשה' (די 'אָקס' און די 'לעמעלע' וואס ס'פארהאנדן צווישן די 'מזלות') אין הימל - האבן אים אויסגעלאכט - פֿנ"ל פֿרָג ג אַז אַז!

[ו] **"אז ידבר אלימו באפו, ובהורונו יבהלמו"** (פֿסוק ה). **"דעמאלס (ווען השם־יתברך וועט הערן זייערע רייד), וועט ער רעדן צו זיי מיט זיין צאָרן; און מיט זיין פעס, וועט ער זיי דערשרעקן!"**

נדאס איז מרמז אויף די אויבנדערמאנטן: 'פעס' און 'בהלה' און 'פחד' (וואס דער קעניג האט זיך דערשראקן פונעם חלום) - פֿרָג ג אַז אַז!

[ז] **"ואני נסכתי מלפי על ציון הר קדשי"** (פֿסוק ו). **"און איך האב געזאלבט מיי קעניג 'דוד־המלך', אויף 'ציון, מיי הייליגן באַרג'!"**

נאָפֿשר איז דאס מרמז: אַז דאס 'מענטש־צוזאמנשטעל' וואס דער 'אויבנדערמאנטער קעניג' האט אָנוועקגעשטעלט אויף אַ 'הויכן־באַרג', ווי אויבנדערמאנט פֿרָג ג אַז אַז - איז דאס גענוען (אויסגענעכנט) "זוה לעמת זוה" (קהלת ז, יד). "איינס קעגן דעם אנדערן" (סטראַיאַראַ קעגן די 'קדושה') - נוייל דאס איז קעגן דעם 'מלך' (דער אייבערשטער כֿבֿיכול) וואס געפינט זיך [ער רוקט] אויף 'ציון, דעם הייליגן באַרג'!

נוייל דאָרט אין 'ציון, דעם הייליגן באַרג' - ווערן נכֿלל אַלע טיילן פון די וועלט! (ווי באַוואַוסט; זעה יומא נד:).

און דאס מיינט דער פֿסוק: **"הר", "אויפן באַרג" - ווי אויבנדערמאנט!**

"נסכתי", "איך האב געזאלבט" - דאס איז דער זעלבער לשון פונעם פֿסוק (בראשית לה, יד): "נסה, ויצק"; "יעקב־אבינו האט געזאָסן וויין אויפן מזבֿח; און ער האט געזאָסן אויל."

נדאס איז מרמז אויפן 'מענטש־צוזאמנשטעל' וואס דער 'מלך' האט צוזאמגעאַסט־צוזאמגעשטאַלצן פון די 'יבֿר־ער־ליי־איי־נוואַרג'!

[ח] **"שאל ממני (וואַתנה)" (פֿסוק ח). "בעט פון מיר, און איך וועל דיר געבן!"**

(דא איז מרומז): אַלע 'עצות' וואס ווערן ס'דאָרף אַ 'עצה', גייט ער צום 'מענטש־צוזאמנשטעל', פֿנ"ל [פֿרָג ג אַז אַז]!

(אָפֿשר איז דא אויך מרומז: וואס דער 'מלך' פֿרעגט פונעם 'אָנוס': "בעט פון מיר וואס דו ווילסט, וועל איך דיר דאס געבן" - ווי אויבנדערמאנט, פֿרָג ג אַז אַז ג).

[ט] **"(וואַתנה) גוים נחלתה, ואחזתה אפסי ארץ"** (שם). **"(איך וועל דיר געבן) די 'גוים' אלץ דיין אַר־בֿטייל; און דיין אַר־בֿטייל וועט אַנקומען ביז די עקן פון די ערד!"**

(דא איז מרומז): אַז "אַלע עקן פון די ערד" וועלן זיין צוזאמען! - דאס הייסט: אַז אַלע 'יבֿר־חלקים' וואס זענען פארהאנדן אין דער וועלט (וואס אויבנדערמאנט פֿרָג ג אַז אַז ג), און אַלע 'קעניגרייכן', און אַלע 'פעלקער' - וועלן זיין פאר אַ 'נחלה־אַר־בֿטייל' אונטער אים (משיח צדקינו)!

נדאס איז מרמז: אויף דעם אויבנדערמאנטן 'מענטש־צוזאמנשטעל', פֿרָג ג אַז אַז - וואס אלעס איז נכֿלל אין אים; און פון אים פֿרעגט מען 'עצות'! - דאס איז קעגן דעם 'אַמתי' צדיק, די בחינה פון 'משיח צדקינו', וואס פון אים פֿרעגט מען אַלע 'עצות'! - זעה אין 'לקוטי־הלכות, הקשר־פלים ב, ה)!

[י] **"עבדו" (פֿסוק יא). "דינט דעם אייבערשטן!"** - [נדאס איז מרמז: אויף די 'עבודת־השם' פון מצות 'ציצית'].

"ביראה" (שם). "מיט פֿאַר־כֿטיגקייט!" - [נדאס איז מרמז אויף מצות 'תפילין' (די בחינה פון 'יראה', ווי ס'שטייט אין גמרא בככות ו. סוטה יז. חולין פט)].

"וגילו ברעהה" (שם). "און פֿרייט אייך מיט דעם 'ציטערניש' (וואס וועט פאלן אויף די גוים)!" - [נדאס איז מרומז: די אויבנדערמאנטן 'ציטערניש' נדער 'פחד' וואס איז אַרויפגעפאלן אויפן 'מלך', פֿרָג ג אַז אַז ב].

*

[יא] **די 'נדאזיגן' גאַנצע מעשה' - איז מרומז אין דעם 'נדאזיגן' קאפיטל' (תהלים ב)!**

אַז וואויל [איז] דעם, וואס ער וועט עפעס וויסן אין די 'מעשיות', וואס זענען דורך [לויטער] גרויסע 'סודות־התורה'!

שם _____
 טלפון _____
 עיר _____

דעם רבינ'ס מעשיות

מבחן בסיפורי מעשיות

מעשה ד' - ממלך שגזר שמד

- לקח מאתו זאת, וחזר להיות יהודי אנוס
- י. **מה ראה המלך בחלום?**
 - פרה וסוס שיש בין המזלות משחקים ממנו
 - שהשרים שלו משחקים ממנו
 - ששור ושה שיש בין המזלות משחקים ממנו
- יא. **עם מי הלך המלך לאותו מקום?**
 - עם אשתו ובניו
 - עם אשתו ובניו וכל זרעו
 - עם אשתו ובניו וכל זרעו והחכם
- יב. **על מה ממונה המלאך שעומד באמצע הדרך?**
 - על כעס
 - על גאווה
 - על שקר
- יג. **באיזה דרך אמר המלאך שהוא ממונה על הכעס שילכו?**
 - לדרך שהוא מלא טיט
 - לדרך שהוא מלא פחתים ובורות
 - לדרך שיש שם אש שד' פרסאות מהאש נשרפין
- יד. **את מי ראו הולכים בדרך שהלכו?**
 - מלכים ויהודים מעוטפים בטלית ותפילין
 - מלכים ושרים
 - מלכים ויהודים אנוסים
- טו. **מי המשיך ללכת אחרי שראו את הנ"ל?**
 - המלך ואשתו וכל זרעו והחכם
 - המלך לבדו
 - המלך ואשתו וכל זרעו
- טז. **מי נשרף באש?**
 - המלך ואשתו וכל זרעו והחכם
 - המלך לבדו
 - המלך ואשתו וכל זרעו
- יז. **ע"י מה באמת נכרת זרעו של המלך?**
 - ע"י שלא שמר עצמו משור ושה
 - ע"י שלא הנהיג המדינה ביד רמה
 - ע"י שלא נתן ליהודים להניח טלית ותפילין בפרהסיא
- יח. **באיזה קאפיטל מרומז המעשה?**
 - קאפיטל ב' בתהלים
 - קאפיטל ג' בישעי'
 - קאפיטל נ' בתהלים

- א. **מה גזר המלך על המדינה?**
 - לגרש את כל היהודים
 - להרוג את כל היהודים
 - לגרש את מי שלא ימיר דתו
- ב. **מה עשו היהודים במדינה?**
 - קצת מזהם הפקירו כל רכושם ויצאו משם
 - קצת מזהם נשארו שם והיו אנוסים
 - שתי התשובות נכונות
- ג. **מי גילה לבן של המלך שנתקשרו נגדו להכרית זרעו?**
 - גוי שהוא אחד מהשרים
 - יהודי אנוס
 - יהודי אנוס שהיה אחד מהשרים
- ד. **איזה כבוד נתן המלך לשר האנוס?**
 - עשה אותו שר
 - נתן לו הרבה מעות
 - שיהיה רשאי להיות יהודי בפרהסיא
- ה. **ממה אמרו חוזי הכוכבים למלך שישמור שלא יכרת זרעו?**
 - שישמור עצמו מלהנהיג את המדינה ביד רמה
 - שישמור עצמו מפרה וסוס
 - שישמור עצמו משור ושה
- ו. **שאלה זכות: איזה חכמה נפל על המלך?**
 - שלא ימצא במדינתו שור ושה
 - לכבוש כל העולם ללא מלחמה
 - שתי התשובות נכונות
- ז. **מה היה למלך ע"י דמות האדם שהעמיד אותו על הר גבוה?**
 - היה כובש כל העולם
 - אסף ממון רב
 - שתי התשובות נכונות
- ח. **מה היה התנאי שדמות האדם יהיה מסוגל למה שמסוגל?**
 - שיהיה המלך משפיל גאים
 - שיהיה המלך מגביה שפלים
 - שתי התשובות נכונות
- ט. **מה עשה המלך הנ"ל ליהודי שהיה יהודי בפרהסיא?**
 - עשה אותו לשר גדול מאוד
 - הכניס אותו לבית הסוהר

עקר כבודי, שאהיה רשאי להיות יהודי בפרהסיא - בהצלחה גדולה

ספורי מעשיות שסיפר רבינו הקדוש הם קודש קדשים וכונתו ז"ל הייתה כדי לעורר אותנו משנתנו הרוחנית, וללמד אותנו דעת ודרך ישרה לעבודת השם יתברך בהתעוררות הלב, כמו שאמר רבינו: ש"ספורי מעשיות שלו מסוגלים לעורר מהשינה", ולמען דעת אשר בכל תיבה ותיבה מאלו המעשיות טמונים סודות התורה טמירים ונעלמים, כנשמע מפיו הקדוש בעצמו, ואפילו איש פשוט אשר יקרא אותם יכול להוציא לעצמו מוסר והתעוררות להשם יתברך

דעם רבינ'ס אעשיות

נאמען _____
טעלפון _____
שטאט _____

בחינה אויף סיפורי מעשיות די פערטע מעשה - דער מלך שגזר שמד

- א.** ער האט אים איינגעשפארט אין תפיסה
 ער האט אים מער נישט געלאזט זיין א איד בפרהסיא
י. **וואס האט דער מלך געזען אין חלום?**
 אז א אקס און א קו לאכן פון אים
 אז זיינע שרים לאכן פון אים
 אז א אקס און א לעמעלע פון די מזלות לאכן אים אויס
יא. **מיט וועמען איז דער מלך אהין געגאנגען?**
 אליין
 מיט זיין ווייב און קינדער
 מיט זיין ווייב און קינדער און אויך דער חכם
יב. **אויף וואס איז ממונה דער מלאך וואס שטייט אינמיטן וועג?**
 אויף כעס
 אויף גאווה
 אויף שקר
יג. **וועלכער וועג האט זיי דער מלאך געהייסן גיין?**
 אין דער וועג פון ליים
 אין דער וועג וואס איז פול מיט גרובער
 אין דער וועג פון דעם פייער
יד. **וועמען האבן זיי דארטן געזען גיין?**
 מלכים און אידן אנגעטון טלית און תפילין
 מלכים און שרים
 מלכים מיט אידן אנוסים
טו. **ווער איז ווייטער געגאנגען אין דעם וועג?**
 דער מלך מיט דער חכם
 נאר דער מלך
 דער מלך מיט זיינע קינדער
טז. **ווער איז פארברענט געווארן?**
 דער מלך מיט דער חכם
 נאר דער מלך
 דער מלך מיט זיינע קינדער
זז. **וואס האט באמת געמיינט די אקס און לעמעלע?**
 ער זאל הרג'ענען אלע אקסן און לעמעלעך
 ער זאל פארטרייבן אלע אקסן און לעמעלעך
 אז ווייל ער לאזט נישט אנטון טלית און תפילין וואס מען מאכט פון א אקס און א לעמעלע וועט ער פארשניטן ווערן
ח. **אין וועלכער קאפיטל איז מרומז די מעשה?**
 קאפיטל ב' פון תהלים
 קאפיטל ג' פון ישעי'
 קאפיטל נ' פון תהלים

- א.** **וואס האט דער מלך גוזר געווען אויף דער מדינה?**
 צו פארטרייבן אלע אידן פון דער מדינה
 צו הרג'ענען אלע אידן פון דער מדינה
 אז ווער עס וויל בלייבן אין דער מדינה מוז זיך שמד'ן
ב. **וואס האבן די אידן געטון?**
 א טייל האבן מפקיר געווען זייער גאנצער פארמעגן, און זענען ארויס פון דארטן
 א טייל זענען געבליבן און זיך געפירט ווי אידן באהאלטענערהייט
 ביידע תשובות זענען ריכטיג
ג. **ווער האט אויסגעזאגט פאר דעם מלך אז מען וויל אים הרג'ענען?**
 א גוי, איינער פון די שרים
 א איד איינער פון די אנוסים
 א איד א שר איינער פון די אנוסים
ד. **וועלכע כבוד האט מען געגעבן פאר דער וואס האט אויסגעזאגט?**
 מען האט אים געמאכט פאר א שר
 מען האט אים געגעבן געלט
 אז ער זאל מעגן לייגן טלית און תפילין בפרהסיא
ה. **די שטערן זענערס האבן געזאגט פאר'ן מלך זיך צו אפהיטן פון?**
 פירן די מלכות שארף
 פון א קו און א אקס
 פון א אקס און א לעמעלע
ו. **שאלה זכות: דער מלך איז געפאלן אויף א חכמה אז?**
 אז עס זאל זיך נישט געפונען אין זיין מדינה קיין אקס און קיין שאף
 ער זאל קענען אפנעמען די וועלט אן קיין מלחמה
 ביידע תשובות זענען ריכטיג
ז. **וואס האט דער מלך געהאט פון דעם וואס ער האט געמאכט די מענטש פון אייזן?**
 ער האט איינגענומען די וועלט
 ער האט איינגעזאמלט אסאך געלט
 ביידע תשובות זענען ריכטיג
ח. **וואס האט דער מלך געטון?**
 משפיל געווען אלע שרים
 געמאכט פשוטע מענטשן פאר שרים
 ביידע תשובות זענען ריכטיג
ט. **וואס האט דער מלך געטון צו דעם איד וואס האט געמעגט זיין א איד בפרהסיא?**
 ער האט אים געמאכט פאר זייער א גרויסע שר

מיין כבוד איז, אז איך זאל מעגיין זיין א איד בפרהסיא - מיט פיל הצלחה

די סיפורי מעשיות וואס דער הייליגער רבי האט דערציילט זענען קודש קדשים, זיין כוונה איז געווען אונז צו אויפוועקן פון טיפן שלאף, אזוי ווי דער רבי האט געזאגט אז "די סיפורי מעשיות זענען מסוגל צו אויפוועקן פון שלאף.

דער הייליגער רבי האט געזאגט אז אין יעדע ווארט פון די הייליגע מעשיות זענען באהאלטן סודות התורה, און אפילו א פשוטער מענטש וואס וועט עס לערנען, קען ארויס נעמען פון דעם מוסר און התעוררות צו השם יתברך.

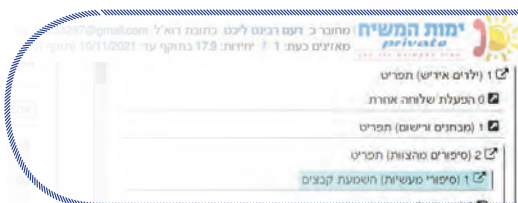
ישר כח חברים יקרים!

בזכות תרומתכם נוכל להמשיך ולהדפיס ולהפיץ את אורו של הצדיק בכל העולם כולו. עדיין אנו רחוקים מהיעד ויש הזדמנות להשתתף במגבית קד' זה כדי שנוכל להמשיך את הקיים ולהוסיף עוד ולהדפיס מדי שבוע אלפי עותקים את הגליונות שנקראים על שם הצדיק

"דעם רבינ'ס ליכט" ~ "דעם רבינ'ס מעשיות"

אנו יודעים כמה חשוב ונצרך להעביר לילדינו ולדורות הבאים אחרינו לדעת את דעת רבינו הק' - כמו שאמר רבינו גם לבניכם תודיעו את כל התורות והשיחות הנפלאות והנוראות והמעשיות וכיוצא בהם אשר גלה לנו ואמר אז זה הפסוק בהתלהבות גדול כגחלי אש. "והודעתם לבניך ולבני בניך"

טעלעפאן ליין, ווי הונדערטער קינדער זענען איינגעשריבן, א גרויסע צאל פון זיי האלטן מיט יעדע וואך די בחינות און גייען מיט די הייליגע לשונות פון רבינ'ס מעשיות אין זייער טאג-טעגליכע לעבן.

מאות גליונות מודפסים בעז"ה מדי שבוע עם מבחנים על הספר הק' ספורי מעשיות של רבינו הק' - כדי שמאות ילדים יוכלו להיבחן מדי שבוע על הספר הק' זה.

דעם רבינ'ס מעשיות

כרטיסים מיוחדים עם תמונות נפלאות על מאמרים ושיחות של רבינו הק' מוגשים ומומחשים לצעירי הצאן, הכרטיסים יודפסו שוב בעז"ה ויחולק בת"ת ובבתי מדרש של אנ"ש, כדי שילדינו ילכו עם התורות והשיחות בכל עת.

ווערט געשריבן; איבערגעקוקט; ניקוד; דעזיינט; געדריקט דורך עטליכע אינגעלייט מאנ"ש וועלכע געבן אוועק זייערע טייערע צייט וואך איין וואך אויס, להפיץ דעת רבינו בעולם.

דעם רבינ'ס ליכט

חברים יקרים!

כדי שנוכל להמשיך מפעל קד' זה, אנו חייבים את עזרתכם - כדי שנוכל לכסות את החובות וגם נוכל להמשיך להדפיס ולהפיץ את דעת רבינו הק' לילדינו היקרים, אנא השתתפו בעין יפה עבור מגבית קדוש זה ותתברכו בכל הברכות ובכל הישועות:

תתקשר: #8 02-5-3333-72

לתרום בגדרים פלוס: "דעם רבינ'ס ווינקל"

פעם אחת אמר רבינו:

אצל מי שאני לוקח ומקבל ממון וכיוצא, אני נותן לו. כי בזה שאני מקבל אני נותן.

ר' נתן אמר לפני פטירתו:

יפוצו מעינותיך חוצה, תהי' חזקים בממון, ברצון ובטרחא.